Quico Estivill mostra el seu camí de la foscor a la llum

El guanyador de la 8a Biennal d'Art, el 2015, va inaugurar ahir a la Casa de Cultura de Girona l'exposició conceptual ‘Ab Intra'
La mostra inclou una reinterpretació del tenebrisme barroc

Una imatge del primer tram de l'exposici b intra', de Quico Estivill, inaugurada ahir a la Casa de Cultura de Girona Foto: JOAN SABATER.

Al principi de l'exposició Ab Intra, hi ha l'obra amb què Quico Estivill [http://www.quicoestivill.es/] va guanyar la 8a Biennal d'Art de Girona 2015: una instal·lació fotogràfica i escultòrica plantejada com una metàfora sobre l'artista com “un animal cec a la recerca d'una imatge”. En realitat, l'obra guanyadora era només un petit tast –Ab Intra (Conjunt 2)– de l'exposició que Estivill (l'Espluga de Francolí, 1954) va inaugurar ahir al vespre a la Casa de Cultura de Girona [http://www.casadecultura.cat/] : una gran mostra d'art conceptual, en realitat tota una peca unitària, que “parteix d'una visió interna de l'art i de la investigació de la foscor en què viu l'artista abans de començar la creació, a partir de diverses metàfores com ara els tèrmits que treballen en la foscor”. Com els tèrmits que el van obligar a anar-se'n, per perill d'enderroc, d'un edifici al carrer de la Llebre de Girona –ara té l'estudi a l'Hospitalet de Llobregat– del qual va preservar la gran porta de fusta que es pot trobar al començament de l'exposició, com una porta de sortida, on comença el seu camí des de la foscor cap a la llum, “estenent les mans, a les palpentes”: per això a la primera sala predominen les petges de mans sobre guix i cera, mans obertes i tancades, i també mans portant antics llums de carbur daurats, llums de miner.

Els versos de SunyolEn aquest primer sector, hi ha també un poema de Víctor Sunyol, Ab Dicens, escrit sobre vidre pintat sostingut amb serjants: “... escrivint que endins cap a dins / escrivint cap a dins endins / dient-ho com fent / que és fent només per la llum / per a la llum...” Els versos aparentment inconnexos de Sunyol es reprodueixen també en ambrotips, creats amb l'antiga tècnica fotogràfica del col·lodió humit, utilitzada sobretot en la segona meitat del segle XIX. Estivill ha utilitzat també el col·lodió humit en altres peces de l'exposició, per “convertir la llum en objecte”, amb una càmera de fusta que ha fet servir per fotografiar amb insistència la imatge d'una flama de llum de carbur, il·luminant amb tremolor la seva recerca.

La segona sala és com una capella laica, al mig de la qual hi ha un petit recinte on es pot veure un vídeo realitzat per Pep Aymerich que mostra les imatges en negatiu d'Estivill transitant despullat per les coves de l'Espluga de Francolí i mostrant una vegada més el viatge de l'artista des de la foscor inicial cap a la llum. Al seu voltant hi ha algunes de les impressions digitals i els negatius d'un lisèrgic Trajecte de llum, creat amb la col·laboració d'Albert Carreras. En la recta final, Estivill exposa diverses obres que reinterpreten una de les seves principals influències artístiques: el tenebrisme de pintors barrocs com ara Antonio de Pereda (El sueño del caballero) i Juan de Valdés Leal, amb obres com ara Finis Gloriae Mundi i In Ictu Oculi, exposades a l'Hospital de la Santa Caritat de Sevilla, que recorden als humans la vanaglòria i el caràcter efímer de la vida terrenal. Estivill ha pintat una sèrie d'olis sobre alumini en què plasma l'essència de les obres tenebristes d'una manera molt més sintètica però igualment efectiva, al costat d'alguns d'aquests missatges en llatí sobre la fugacitat de la vida reproduïts en grans lletres sobre cera i il·luminats amb leds.Catàleg en versió dobleAquesta exposició és fruit de la col·laboració entre la Casa de Cultura de Girona i el Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí. Ab Intra, que es podrà visitar fins al 18 de març, té un catàleg d'acurada edició en versió doble, catalana i anglesa, en tots

dos casos amb els textos traduïts també a l'altre idioma. El catàleg d'obre amb dos textos del president de la Diputació de Girona, Pere Vila, i del cap de col·leccions del museu de l'Espluga, Albert Carreras. Tot seguit "obren una porta" amb els seus escrits Carme Sais, Eudald Camps, Fina Birulés i Montse Bosch Saumell.

La Casa de Cultura convocarà aviat la novena edició de la Biennal d'Art, de la qual es farà l'exposició col·lectiva la tardor vinent. Manel Bayo, que el 2013 va guanyar la setena edició, farà la seva exposició el 2018.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-01-2017 Pàgina 22

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1043416-quico-estivill-mostra-el-seu-cami-de-la-foscor-a-la-llum.html